

Van regen naar sneeuw – donderdag 4 feb 2010

Nederland verlaten valt vandaag niet zwaar. Het regent een beetje en het is grauw weer. De voorspellingen zijn niet gunstig. We hoeven niet bang te zijn, voortijdig terug te moeten wegens elfsteden-ontwikkelingen.

Het vliegtuig is niet helemaal vol. Prettig voor ons omdat de niemand moeilijk doet over de te zware koffers. Zes paar schaatsen gaan zonder problemen mee naar Zweden.

Onderweg zien we alleen af en toe een stukje kustlijn van Denemarken. Witte stranden en mooie landerijen.

Zweden is wit. Heel wit. Er ligt een stevig pak sneeuw en de sneeuw ligt mooi op de bomen.

De trein die uit Falun het station binnen komt rijden, laat direct zien dat de Zweden iets meer gewend zijn aan sneeuw. Ondanks de dikke pakken ijs, rijdt de trein perfect op tijd.

Even later zie ik wel dat ook in Zweden grote projecten lang kunnen duren. Het station van Uppsala zie ik nu voor het derde jaar volop in verbouwing.

De sneeuw halverwege Stockholm en Falun is indrukwekkend.

Een pak van zeker 50-60cm ligt op alle platte vlakken. Terwijl de schitterende zonneschijn verandert in een sneeuwstorm met zicht van maximaal 50 meter verbazen wij ons over het ontbreken van elk lawaai in de trein. Alsof je over de sneeuw rijdt, in plaats van over stalen rails.

Rare jongens trouwens die Zweden. SALA wordt uitgesproken als iets als Soohla. Maar misschien is dat omdat er in kleine letters wel een røndje bøven de å ståå.

We rijden Falun keurig op tijd in lichte sneeuwval binnen. De hele middag heeft het hier gesneeuwd en de locals zijn blij met de gematigde -1 graad.

In het hostel worden we enthousiast begroet. Het voelt snel als thuis. Eigenlijk bijna niks veranderd. Gelijk met ons zijn er nog drie Nederlandse schaatsers, en alleen vannacht is er in het andere gebouw een groep van 11 schaatsers uit Nederland die graag buiten de geveegde banen wilde schaatsen. Ze zijn al twee weken onderweg, en hebben ondertussen gemerkt dat er zo veel sneeuw ligt in hele Zweden dat schaatsen buiten de banen echt niet meer mogelijk is.

Al die sneeuw is ook minder goed voor de omzet van het hostel. Waar vorig jaar veel mensen uit Zuid-Zweden naar Falun kwamen waar wél sneeuw lag, kan iedereen, tot in het zuidelijkste puntje van Zweden, gewoon in zijn achtertuin langlaufen.

De tassen zijn ondertussen uitgepakt, de schaal met snoep die voor ons klaar stond, is bijna leeg. Hoogste tijd om het ijs te gaan verkennen.

